

عنوان مقاله:

اثرات جاده ها بر حیات وحش، مطالعه موردی: کریدورهای زیستگاهی پلنگ Pantherapardous در پارک ملی گلستان

محل انتشار:

هشتمین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی اکبر یالپانیان - دانشجوی دکتری تنوع زیستی، مدرس موسسه آموزش عالی عمران و توسعه

ساناز رعنائی - دانشجوی کارشناسی مهندسی منابع طبیعی محیط زیست، موسسه آموزش عالی عمران توسعه

خلاصه مقاله:

تخریب زیستگاه و تکه تکه شدن ان در نواحی طبیعی تهدید بزرگ جهانی برای حفاظت از تنوع زیستی محسوب می شود. این تهدید می تواند آثار منفی چشمگیری بر محیط زیست، به ویژه حیات وحش جانوری داشته باشد. مطالعاتی که طی دهه های اخیر بر روی اکوسیستم طبیعی صورت گرفته احداث جاده ها توسط انسان به عنوان عاملی موثر در تشدید عوامل تهدید کننده حیات وحش از جمله، تقطیع و نابودی زیستگاه ها، کاهش جریان ژن بین ان ها، اختلال در مسیر مهاجرتی جانوران و همچنین ایجاد الودگی معرفی کرده است. همچنین انها باتاثیر روی کریدورهای حیات وحش، مانع جابه جایی جانوران بین دو منطقه جدا افتاده می شوند. گونه هایی که قادر نیستند از جاده بگذرند، به لکه های خیلی کوچک محدود خواهند شد و در نتیجه اندازه جمعیت و احتمال ماندگاری ان کاهش می یابد. کولوژیست ها معتقدند، موثرترین روش در جلوگیری از این ناهنجاری، ساخت گذرگاه به شکل روگذر و زیر گذر است. این گذرگاه باید هماهنگ با محیط طبیعی باشد و در مکان هایی احداث شوند که حیوانات از ان استفاده کنند. کریدورها شامل انواع مختلفی از جمله کریدورهای خطی، عنکبوتی، حلقه ای می باشند. محیط طبیعی پارک ملی گلستان به منزله یکی از مهم ترین مناطق حفاظت شده ایران به دلیل توسعه انسانی به شدت آسیب دیده است. با وجود اینکه این پارک به عنوان ذخیره گاه زیست کره در مقیاس جهانی ثبت شده، عبور جاده از میان ان، حیات وحش منطقه را مورد تهدید قرار داده است.

کلمات کلیدی:

کریدور، جاده، حیات وحش، پارک ملی گلستان، تکه تکه شدن زیستگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/747893>

